

*Överklagandenämndens beslut:* Överklagandet avslås.

*Grunder:* Överklagandenämnden åsidosatte artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94 när den drog den felaktiga slutsatsen att det inte förelåg någon varu- eller tjänsteslagslikhet vad gäller de varor och/eller tjänster som de aktuella varumärkena avser

**Överklagande ingett den 25 februari 2009 av Europaparlamentet av den dom som personaldomstolen meddelade den 11 december 2008 i mål F-148/06, Collée mot parlamentet**

**(Mål T-78/09 P)**

(2009/C 102/42)

*Rättegångsspråk: franska*

#### Parter

*Klagande:* Europaparlamentet (ombud: C. Burgos och A. Lukošiušė)

*Övrig part i målet:* Laurent Collée (Luxemburg, Luxemburg)

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den överklagade domen från personaldomstolen,
- slutligt avgöra målet genom att ogilla Laurent Collées talan, och
- besluta om rättegångskostnaderna i enlighet med gällande rätt.

#### Grunder och huvudargument

Genom överklagandet yrkar parlamentet att förstainstansrätten ska upphäva personaldomstolens dom av den 11 december 2008 i mål F-148/06, Collée mot parlamentet, i vilken personaldomstolen ogiltigförklarade parlamentets beslut att inte tilldela Laurent Collée två meritpoäng för befordringsförfarandet 2004.

Parlamentet åberopar fyra grunder till stöd för sin talan.

- Personaldomstolen har missuppfattat faktiska omständigheter och bevisning eftersom den fastslagit att Laurent Collée

inte har erhållit en tredje meritpoäng endast på grund av att han inte hade bättre meriter än de tjänstemän som erhållit tre poäng, trots att den jämförande bedömningen av kvalifikationer som utförts i syfte att svara på Laurent Collées administrativa klagomål visade att hans betygsrapport inte motsvarade den nivå som betygsrapporterna för de tjänstemän som erhållit tre poäng hade.

- Personaldomstolen har brustit i motiveringen av sitt beslut då den inte förklarat skälen till varför den frångått tidigare rättspraxis. Dessutom är personaldomstolens dom motstridig vad gäller dels punkterna 42 och 46 jämfört med punkt 18, dels punkterna 43 och 46 jämfört med punkterna 44 och 45.
- Personaldomstolen har åsidosatt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och frångått rättspraxis som kan hänföras till denna artikel eftersom det krav på överlägsna meriter som tillämpats av parlamentet för att tilldela en tredje meritpoäng inte strider mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Det krävs således att en tjänsteman ska ha bättre meriter än den av de tjänstemän som erhållit tre poäng som är lägst placerad i en meritlista i fallande ordning.
- Personaldomstolen har åsidosatt principen om likabehandling eftersom den klandrat parlamentet för att ha åsidosatt denna princip trots att Laurent Collée inte var i en jämförbar situation med de tjänstemän som erhållit tre meritpoäng.

**Överklagande ingett den 23 februari 2009 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 9 december 2008 i mål F-52/05, Q mot kommissionen**

**(Mål T-80/09 P)**

(2009/C 102/43)

*Rättegångsspråk: franska*

#### Parter

*Klagande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Joris och B. Eggers)

*Övrig part i målet:* Q (Bryssel, Belgien)

**Klagandens yrkanden**

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 9 december 2008 i mål F-52/05 i den del personaldomstolen bifaller talan såvitt avser den andra grunden om rättsstridighet av det tysta avslaget på en begäran om omplacering och såvitt avser det skadeståndsyrkande som hänger samman med omplaceringsåtgärden och åsidosättande av omsorgsplikten,
- ogilla den talan Q väckt vid personaldomstolen i mål F-52/05 i de delar nämnda personaldomstol bifallit talan,
- förordna om rättegångskostnaderna för förfarandet vid personaldomstolen och för överklagandeförfarandet i enlighet med gällande rätt.

— I andra hand yrkar kommissionen att förstainstansrätten ska

- upphäva personaldomstolens dom av den 9 december 2008 i mål F-52/05,
- återförvisa målet till personaldomstolen,
- fatta beslut om rättegångskostnaderna vid ett senare tillfälle.

**Grunder och huvudargument**

Kommissionen yrkar med detta överklagande att förstainstansrätten ska upphäva personaldomstolens dom av den 9 december 2008 i mål F-52/05, Q mot kommissionen. Genom denna dom ogiltigförklarade personaldomstolen kommissions beslut att avslå den begäran om bistånd som Q gjort i samband med påstådd mobbning på grund av att kommissionen inte vidtagit några tillfälliga omplaceringsåtgärder. Personaldomstolen förpliktade även kommissionen att utge skadestånd till Q med 18 000 euro.

Till stöd för sitt överklagande gör kommissionen gällande följande två grunder:

- Personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den kom fram till att "kommissionen i viss mån åsidosatt sin omsorgsplikt" vilket utgjorde ett rättsstridigt beteende som medför utomobligatoriskt skadeståndsansvar. Denna slutsats

utgör en felaktig rättstillämpning då i) det inte föreligger något tillräckligt klart åsidosättande av omsorgsplikten för att gemenskapen ska bli utomobligatoriskt skadeståndsskyldig, ii) personaldomstolen har fastställt att omsorgsplikten åsidosatts trots att det inte förelåg någon mobbning i den mening som avses i artikel 12a i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna.

- Personaldomstolen gjorde en felaktig rättstillämpning då den fastställde att ett tyst avslag på en begäran om omplacering medför skadeståndsansvar för kommissionen utan att kontrollera om det förelåg en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som syftar till att ge enskilda rättigheter.

**Talan väckt den 20 februari 2009 – Dennekamp mot parlamentet**

**(Mål T-82/09)**

(2009/C 102/44)

Rättegångsspråk: engelska

**Parter**

*Sökande:* G. -J. Dennekamp (Giethoorn, Nederländerna) (ombud: juristerna O. Brouwer och A. Stoffer)

*Svarande:* Europaparlamentet

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det omtvistade beslutet, och
- förplikta parlamentet att ersätta sökandens rättegångskostnader, i enlighet med artikel 87 i förstainstansrättens rättegångsregler, inklusive rättegångskostnaderna för eventuella intervenienter och de kostnader som hänför sig till begäran om ett skyndsamt förfarande.